

ΚΥΣΤΙΣ ΤΗΣ ΩΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ... ΡΟΚ-ΕΝ-ΡΟΛΛ¹

Ἰγπό

ΠΑΝ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἰατροῦ Β' Κλινικῆς Μαιευτηρίου
«Μαρίκα Ἠλιάδην»

Ἀπόκρηες τοῦ 1957 στὴ Lille τῆς Γαλλίας. Τὰ πάρτυ στὰ σπίτια ἀνήκουν στὴν ἱστορία. Ἡ μόδα καλεῖ τὴν νεολαία νὰ χορέψῃ στὰ νυκτερινὰ κλάμπς. Σ' ἓνα τέτοιο, λοιπόν, κλάμπ. Χαμηλά σκαμνιά, χαμηλά τραπεζάκια. Πάνω στὰ τραπεζάκια ποτήρια μὲ μισοπιωμένο βερμούτ, οὐίσκι. Μέσα στὰ ποτήρια ἐπιπλέει κομφετί. Ἐλάχιστοι κάθονται. Πλήττουν. Οἱ περισσότεροι συνωθοῦνται στὴν πίστα. Χορεύουν μπλούζ. Τοῦλάχιστον ὑποτίθεται πὼς χορεύουν. Γύρω πράσινα, κόκκινα, μπλὲ φωτάκια ρίχνουν περισσότερο σκοτάδι παρὰ φῶς.

Τὸ σκηνικὸ ἀλλάζει, ἢ καλύτερα φωτίζεται. Τὸ πικάπ παίζει τώρα ἓνα ξέφρενο ροκ-ἐν-ρόλλ. Ὁ φετινὸς χορὸς τῆς μόδας. Οἱ προβολεῖς πλημμυρίζουν τὴν πίστα. Τὰ φωτάκια ξεθεοιάζουν. Ὅλοι ἀγωνίζονται νὰ χορέψουν. Ὅμως θέλει χῶρο ὁ νέος χορὸς. Σιγὰ-σιγὰ οἱ περισσότεροι ἀποσύρονται. Γίνονται θεαταί. Τὸ μεγάφωνο ὀρῦεται. Στὸ ρυθμὸ του παρασύρει πόδια, φούστες, χειροκροτήματα. Στὸ τέλος μένει ἓνα μόνον ζευγάρι στὴν πίστα. Ἐπίδειξις ροκ-ἐν-ρόλλ.

Καὶ ξαφνικά, ἢ καταστροφῆ. Σὲ μιὰ δύσκολη φιγούρα πού τὸ κεφάλι παίρνει τὴν θέσι τῶν ποδιῶν, τὰ πόδια ἀνακατεῦνται

μὲ τὰ χέρια, τὰ χέρια ξεβιδώνονται ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ ἓνα μέλος τῆς ἐπιδείξεως, μιὰ νόστιμη κοπέλλα 20 χρόνων, γεροδεμένη, γονατίζει ἀπότομα καὶ συσπᾶ τὸ πρόσωπό της ἀπὸ πόνο. Μετὰ ξεφωνίζει. Καὶ μετὰ ἡ συνέχεια γράφεται σὲ μιὰ κλινικὴ τῆς πόλεως.

Ὁ γιατρός Μ. Patoir ἀγωνίζεται νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Νὰ βάλῃ διάγνωσι. Τὸ περιστατικὸ ἔχει ὡς ἐξῆς: Ὁξὺ ἄλγος στὸ ὑπογάστριο κατὰ τὴν διάρκεια χορευτικῆς ἐπιδείξεως ροκ-ἐν-ρόλλ. Ἦδη προστίθενται καὶ ἔμετοι. Ἀπὸ τὸ γενικὸ καὶ γυναικολογικὸ ἀναμνηστικὸ τῆς ἄρρωστης δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ διαφωτιστικὸ. Ἀπὸ τὴν κλινικὴ ἐξέτασι παρατηρεῖται μεγάλη εὐαισθησία κατὰ τὴν ψηλάφησι τῆς κοιλίας. Ἡ σύσπασις εἶναι καθολικὴ καὶ ἔντονη, ὥστε δὲν ἐπιτρέπει σαφῆ ψηλάφησι. Ἡ εὐαισθησία εἶναι πολὺ μεγαλύτερη κατὰ τὸν δεξιὸ λαγόνιο βόθρο. Ἀπὸ τὴν γυναικολογικὴ ἐξέτασι δὲν προκύπτει τίποτε, κυρίως λόγῳ τῆς μεγάλης εὐαισθησίας καὶ συσπάσεως.

Ἡ διαγνωστικὴ σκέψις τοῦ γιατροῦ Patoir γυρίζει γύρω ἀπὸ τὴν ὀξεία σκωληκοειδίτιδα καὶ τὴν ρῆξι ἐξωμητρίου κυήσεως. Ἡ ἐντόπισις τῆς εὐαισθησίας κυρίως στὸν δεξιὸ λαγόνιο βόθρο ἐνισχύει τὴν ὑποψία τῆς ὀξείας σκωληκοειδίτιδος. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ὁ ὀξὺς ἀπότομος κοιλιακὸς πόνος, ἡ ἡλικία τῶν 20 χρόνων, τὸ τριγύρισμα στὰ κλάμπς τὶς μεγάλες νυκτερινὲς ὥρες ἀποτελοῦν πιθανὸ σύνδρομο μιᾶς μοντέρνας ἐξωμητρίου. Στὸ τέλος, μὲ τὴν διάγνωσι τῆς ὀξείας χειρουργι-

1. Τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ἀποτελεῖ γεγονός ἀπολύτως πραγματικὸ. Ἀνεκοινώθη τὸ 1957 στὴ Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ Ἐταιρεία τῆς γαλλικῆς πόλεως Lille ἀπὸ τὸν γιατρὸ Μ. Patoir καὶ ἐδημοσιεύθη στὸ Δελτίο τῆς Γαλλικῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Ἐταιρείας ὑπὸ τὸν τίτλο «Curieux accident gynécologique au cours du rock and roll».

κῆς κοιλίας, ἀποφασίζεται ἡ λαπαροτομία.

Μετὰ τὴν διάνοιξι τοῦ περιτοναίου, διαπιστοῦται ἡ παρουσία ἐλευθέρου αἵματηροῦ ὑγροῦ εἰς τὴν περιτοναϊκὴν κοιλότητα. Οἱ ἐντερικὲς ἕλικες ἀπωθοῦνται, καὶ ἀμέσως ἐρευνᾶται ἡ μικρὰ λεκάνη. Καὶ τότε λύεται τὸ διαγνωστικὸ πρόβλημα. Οὔτε ὀξεῖα σκωληκοειδίτις οὔτε ρήξις ἐξωμητρίου. Ἡ ὑποψία ἀδικη. Τὴν αἰτία τῆς ὀξείας χειρουργικῆς κοιλίας ἀποτελεῖ ἡ περιστροφή μιᾶς κύστεως τῆς ὠσθήκης καὶ ἡ ρήξις μιᾶς ἄλλης. Λόγῳ πολλαπλῶν συμφύσεων μὲ τὰ γειτονικὰ ὄργανα, ἡ ἀποκόλλησις καὶ ἡ ἀφαίρεσις αὐτῶν εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπίπονη, ἀλλὰ τελικὰ κατορθωτή. Τὸ περιτόναιο κλείνει, καὶ μαζί του καὶ ἡ περιπέτεια τῆς νεαρᾶς ἄρρωστης.

«Τὸ περιστατικὸ μου δὲν εἶναι τόσο σημαντικόν», τονίζει ὁ γιατρὸς Patoir στὴν ἀνακοίνωσί του, «τὸ ἀναφέρω ὅμως διὰ τὸ παράδοξο τῆς αἰτιολογίας του. Ἡ δὴ, εἰς τὰ αἰτία περιστροφῆς καὶ ρήξεως τῶν κύστεων τῆς ὠσθήκης δύνανται ἀπὸ σήμερον νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ μοντέρνοι χοροί». Πράγματι, ἕως τότε δὲν εἶχε ἐπισημανθῆ ὁ χορὸς ὡς δυνατὸν αἴτιον περιστροφῆς ἢ ρήξεως κύστεως τῆς ὠσθήκης. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργῆσῃ ἐπιπλοκὲς ἀπὸ τὴν γεννητικὴν περιοχὴ τὸ λι-

κνιστικὸ βάλς τῶν παππούδων μας ἢ τὸ νωχελικὸ ταγκὸ τῶν πατέρων μας. Ὅμως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη περιεγράφετο ἄλλη ἀφορμὴ περιστροφῆς ἢ ρήξεως, ἡ ὁποία ἔχει σχεδὸν ἐκλείψει στὸν καιρὸ μας. Ἦσαν τὰ κουραστικὰ ταξίδια μὲ διάφορα τροχοφόρα μεταφορικὰ μέσα πάνω στοὺς πρωτόγονους καρρόδρομους. Τὸ συνεχὲς καὶ βασανιστικὸ τράνταγμα πάνω σὲ πέτρες καὶ λακκοῦβες φαίνεται, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ ἀνακοινώσεις παλαιότερων ἐποχῶν, ὅτι ἐγίνε πολλές φορές αἰτία ὀξείας χειρουργικῆς κοιλίας. Ἡ ἐποχὴ μας, βέβαια, μὲ τὸ μαλακὸ ρολάρισμα πάνω στὴν ἄσφαλτο ἐξετόπισε τὸ ταξίδι μὲ τροχοφόρα ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν συγχρόνων αἰτίων περιστροφῆς τῶν κύστεων τῆς ὠσθήκης. Προσέθεσε ὅμως ἕνα νέο αἴτιο: τὸ ροκ-ἐν-ρόλλ καὶ τοὺς ἄλλους μοντέρνους ἐξαλλους νέγρικους ρυθμούς.

Δὲν ξέρω ἂν ἔχουν περιγραφῆ καὶ ἄλλα ἀνάλογα περιστατικά. Πιστεύω πάντως πῶς τὸ παραπάνω δεῖχνει σαφῶς πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἐπίδρασις τοῦ τρόπου διαβίωσης μιᾶς ἐποχῆς πάνω σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, ἀφοῦ κατορθώνει καὶ τρυπώνει μέσα στὰ αὐστηρὰ πλαίσια καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης, γιὰ νὰ μεταβάλλῃ τὶς ἀπόψεις μας σχετικὰ μὲ τὴν αἰτιολογία τῶν διαφόρων νόσων.

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΑ

Ἐδιμβούργον, Σκωτία.— Ὁ J. B. Brown (Πανεπιστήμιον Ἐδιμβούργου) ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἀνοδος ἀπεκρίσεως οἰστρογόνων ὁρμονῶν ἀποτελεῖ ἀκριβεστέραν ἔνδειξιν τοῦ χρόνου τῆς ὠριμάνσεως τοῦ ὠαρίου ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀνοδὸν τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὄρθου. Ἐγένετο προσδιορισμὸς τῶν τιμῶν ἀπεκρίσεως οἰστρογόνων ὁρμονῶν ἐπὶ 35 ἀσθενῶν πασχουσῶν ἐξ ἀμνηρορίας ἢ ἐμμηνοπαύσεως καὶ εὐρέθῃ ἀπέκκρισις 6-7 μικρογράμμων οἰστρογόνων ἐντὸς 24 ὥρῶν. Ὅκτώ γυναῖκες μὲ φυσιολογικὴν ἐμμηνον περίοδον ἐνεφάνισαν εἰς τὸ μέσον τοῦ κύκλου («ἐν ἀνώτατον ὄριον ὠριμάνσεως»), κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡ ἀπέκκρισις ἦτο κατὰ μέσον ὄρον 56 μικρογράμματα κατὰ

24 ὥρον καὶ ἕτερον «μέγιστον ὄριον χρόνου ρήξεως τοῦ ὠσθλακίου» μὲ μέσον ὄρον 41 μικρογράμματα κατὰ 24 ὥρον. Ἀντιθέτως, γυναῖκες μὲ κύκλους ἀνευ ὠριμάνσεως ὠαρίου ἐνεφάνισον σταθερῶς χαμηλὰς τιμὰς ἀπεκρίσεως οἰστρογόνων ὁρμονῶν, αἵτινες ἦσαν κατὰ μέσον ὄρον 19 μικρογράμματα κατὰ 24 ὥρον. Ἐπὶ φυσιολογικῶν γυναικῶν ἡ ἐμμηνοσ ρύσις ἐπῆρχετο πάντοτε μετὰ 13-14 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ὄριου ὠριμάνσεως τοῦ ὠαρίου. Τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐσημειοῦτο 1-5 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνόδου τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος καὶ τῶν τιμῶν γοναδοτροπίνης καὶ πρεγναδεδιόνης, αἵτινες ἐνομιζέτο ὅτι συνεδύαζοντο μετὰ τῆς ὠριμάνσεως τοῦ ὠαρίου.

(Συνεδριάσις ἐπὶ τῆς ἐνδοκρινολογίας τῆς ἀναπαραγωγῆς, *Η.Π.Α.*)